

Free Access To Oxford University Press Resources On Refugee Law

Oxford Public International Law

Oxford Public International Law In response to the refugee crisis in Europe, *Oxford University Press* has made more than 30 book chapters, journal articles, and pieces of content from online resources freely accessible to assist those working with refugees on the ground, as well as anyone who would like to know more about the framework of rights and obligations concerning refugees. The materials are structured around four key questions: who is a refugee, what rights do they have, what are transit states' obligations, and what are the duties of the state where a refugee applies for asylum. Other useful resources are linked to at the bottom of the page.

1. [Who is a refugee?](#)
2. [What rights do refugees have?](#)
3. [What are the obligations imposed on states which refugees pass through en route to their destination of choice \(transit states\)?](#)
4. [What are the obligations imposed on states in which refugees apply for asylum?](#)
5. [Helpful Links](#)

Read more: <http://opil.ouplaw.com/page/refugee-law#>

**Dorpstimmerman tovert
melkfabriek om in centrum voor
zorg en wonen**

Foto: Wâldnet

In het Friese Garyp heeft het timmerbedrijf van *Johan Timmermans* de zuivelfabriek in zijn eigen dorp verbouwd. Het pand biedt nu onderdak aan zorgvoorzieningen, kinderopvang en levensloopbestendige woningen voor ouderen. Dankzij deze timmerman die bedenker, ontwerper, eigenaar, opdrachtgever, uitvoerder en verhuurder in één is.

De Timmernantsjoender, - *tsjoender* is tovenaars in het Fries -, onder die naam begon Johan Timmermans in 2001, hij was 19, een eigen onderneming vanuit de woonboerderij van zijn ouders. In de beginjaren hield hij zich nog bezig met kleine verbouwingen, dakramen plaatsen, badkamers verbouwen, deuren vervangen, dat soort klussen. De zaken gingen goed, zo goed zelfs dat hij twee jaar later al met zijn bedrijf kon verhuizen naar een eigen bedrijfsloods op het industrieterrein van Garyp. De klussen werden omvangrijker en uitdagender. Met als pronkstuk de herbestemming van een monumentale boerderij in het dorp Donkerbroek. Johan Timmermans: 'Ik heb iets met mooie oude gebouwen. Deze boerderij stond op de nominatie om gesloopt te worden. Dat is voorkomen door de agrarische bestemming te veranderen. We hebben dit karakteristieke pand weer in ere kunnen herstellen door er een fraaie woning van te maken.' Het succes van deze herbestemming riep een nieuwe ambitie in hem wakker. Dat was in 2009.

De hamvraag

In datzelfde jaar stond in zijn eigen dorp de directeurswoning van de voormalige zuivelfabriek te koop. Daar wilde de ambitieuze timmerman wel wonen. Eenmaal in gesprek over deze aankoop, polste Johan of hij ook de hele locatie met het ernaast gelegen fabriekspand kon kopen. Daar had de voorgaande veertig jaar een appendagefabriek voor machineonderdelen in gezeten. Johan Timmermans: 'De eerste ingeving is door de bank genomen dat je gaat slopen om iets nieuws op

zo'n fabrieksterrein te bouwen.' Dat lag ook voor de hand. Maar met de klus in Donkerbroek nog vers in het geheugen ging zijn voorkeur er naar uit om het gebouw te behouden. De melkfabriek was een begrip in het dorp, een niet weg te denken gebouw. Hij nam zich bovendien voor om bij de keuze voor een nieuwe bestemming ook uit te zoeken hoe dit ten goede kon komen van de dorpsgemeenschap. Johan Timmermans: 'Tijdens een rondgang door de fabriek viel me gelijk op dat het gebouw een heel eigen karakter heeft. Ik zag ook genoeg potentie om er een nieuwe bestemming aan te geven. De hamvraag was alleen: Wat stop je er dan in?' De jonge ondernemer is als eerste op de huisarts in het dorp afgestapt; die zat met zijn praktijk in een noodcabine. Johan: 'Toen ik over mijn verbouwplannen voor de fabriek vertelde, was er van zijn kant meteen interesse. Vanaf dat moment ben ik me gaan oriënteren in de zorg; je zet natuurlijk geen garage of een schildersbedrijf naast de praktijk van een dokter.'

Geen cent subsidie

Op zoek naar zorgpartners zat Johan Timmermans plotseling midden in de organisatorische veranderingen in het zorgstelsel. Zoals de gevolgen van de scheiding die was aangebracht in de financiering van de zorg en de huisvesting. Hierdoor zagen bijvoorbeeld veel verzorgingshuizen zich genoodzaakt hun deuren te sluiten. Johan Timmermans: 'Op het eerste gezicht bood de fabriek uitstekende kansen om de zorg en de huisvesting voor hulpbehoevende ouderen te scheiden. En ze toch onder één dak bijeen te brengen.' Voor de exploitatie van de zorgwoningen was in de plannen van Timmermans aanvankelijke een belangrijke rol weggelegd voor De Friese Wouden, een grote zorgorganisatie in deze regio. Maar in de praktijk bleek dit nog behoorlijk ingewikkeld te zijn door de bureaucratie: omslachtige procedures, regelgeving, normeringen en zorgindicaties. Johan Timmermans: 'Er ging onevenredig veel tijd zitten in het overleg en stroperige procedures.' Het eind van dit hoofdstuk was het besluit van Johan om de hele operatie dan maar zelf uit te voeren, met zijn eigen bedrijf. Op eigen risico. Hij betrok met zijn gezin de directeurswoning en begon met zijn bedrijf van binnenuit aan de verbouw van de voormalige melkfabriek. Twee jaar later was de officiële opening. Timmermans: 'De zorg en de huisvesting zijn nu volledig gescheiden. De Friese Wouden heeft een zorgloket op de benedenverdieping, ze huren die ruimte van ons. En de zes appartementen die we op de eerste verdieping hebben gebouwd, verhuren we aan de ouderen. Deze levensbestendige woningen hebben we zonder één cent subsidie van de overheid gebouwd. De provincie Friesland heeft overigens wel bijgedragen in de

restaurantkosten en de Gemeente Tytsjerksteradiel nam de terreininrichting voor zijn rekening. We zijn er met de zorgwoningen in geslaagd om onder de huursubsidiegrens te blijven. Dat is een uitzonderlijke prestatie waar we ook veel complimenten voor krijgen. Minister Stef Blok komt binnenkort zelfs langs om met eigen ogen te zien hoe we dit hier voor elkaar hebben gekregen.'

Zijn eigen beppe

Bijzonder aan dit project is dat het vernieuwende karakter vanuit verschillende invalshoeken belicht kan worden. De betaalbare huur zonder overheidssubsidie is daar één van. Vanuit de zorg bekeken is het opmerkelijk dat een dorp als Garyp dankzij dit particulier initiatief kan beschikken over een relatief

rijk arsenaal aan zorgvoorzieningen. Garyp beschikt nu over een huisarts annex apotheek en een fysiotherapeut. Beiden hebben ze hun noodunit ingeruild voor een fraaie praktijkruimte, waar inmiddels ook een pedicure zich gevestigd heeft. Verder zit de zorgorganisatie Friese Wouden er met een zorgloket en heeft de wijkverpleegster weer een eigen post in het dorp. Voor de toekomst zit de ondernemende timmerman alweer te denken aan de bouw van een appartement om tijdelijk te herstellen, zodat dorpsbewoners na een medische ingreep sneller ontslagen kunnen worden uit het ziekenhuis. De bouw van zes zorgwoningen kan ook voorkomen dat oudere dorpsbewoners hun dorp moeten verlaten vanwege het ontbreken van aangepaste woningen en noodzakelijke zorgvoorzieningen. Dit lot hangt ouderen op hogere leeftijd in kleine dorpen nogal eens boven het hoofd zodra zij meer zorg nodig hebben. En wat betreft de noodzakelijke aanpassingen aan het gebouw weet Johan Timmermans uit eerste hand waar de schoen wringt bij de oudste generatie. Zijn eigen oma, zijn beppe, was zijn toetssteen en ook de eerste kandidaat die zich voor een zorgwoning aanmeldde.

Foto: Johan Timmermans

Particulier bedrijf

Behalve als bijdrage aan de zorg in het dorp, is dit initiatief ook te zien als een antwoord op het krimpvraagstuk. Op het platteland gaat krimp veelal samen met een dubbele vergrijzing; ouderen bereiken een steeds hogere leeftijd en nemen in aantal eveneens toe. Dit voorbeeld in Garyp laat zien dat hier ook kansen liggen voor nieuwe initiatieven. Johan Timmermans vertelt dat hij er van begin af aan vertrouwen in had dat er voldoende belangstelling was voor de zes nieuwe zorgwoningen in de fabriek. Ook van buiten het dorp blijkt inmiddels. Dat verbaast hem niet, wijzend op het voor een dorp ruime winkelaanbod, de verenigingen, de sportaccommodaties en nu dus ook de zorgvoorzieningen. Johan: 'Dit project draagt bij aan het behoud van deze voorzieningen en de leefbaarheid van ons dorp.'

Opmerkelijk is tot slot de bijdrage aan het behoud van industrieel erfgoed. In vakkringen is veel waardering voor de uitgekende manier waarop de timmerman met een minimum aan ingrepen veel van de voormalige melkfabriek heeft weten te behouden. En met respect voor de traditie er een moderne bestemming aan heeft gegeven. Als een van de weinige voorbeelden is De Timmertsjoender er ook nog in geslaagd de exploitatie van dit gebouw rendabel te maken. Daar heeft hij wel behoorlijk wat moeite voor moeten doen, valt op te maken uit de afwijzingen bij de provincie en andere overheden toen hij aanklopte met het verzoek garant te staan, dan wel op andere wijze te helpen bij de financiering. Johan Timmermans: 'Zo kom je er achter hoe nadelig het is dat je een particulier bedrijf bent; als stichting waren onze kansen aanzienlijk beter geweest.' Teleurstellend genoeg gaven ook de traditionele banken niet thuis. 'Gelukkig heb ik uiteindelijk een financiering kunnen krijgen bij het Restauratiefonds. Daar denken ze net als ik vanuit het gebouw en zoeken ze gezamenlijk met de eigenaar naar de

mogelijkheden in plaats van de onmogelijkheden.'

Op een hoger plan

Inmiddels heeft zijn bedrijf Timmermantsjoenderij elders in het dorp alweer een fraaie boerderij onder handen genomen. Deze wordt geschikt gemaakt voor huisvesting van starters en ouderen. Ook nu is de belangstelling goed te noemen. Voor de oplevering zijn al vier van de zeven woonruimtes verkocht. Dit sterkt Johan Timmermans in de overtuiging dat er ook in omliggende dorpen kansen voor het grijpen liggen om karakteristieke boerderijen en gebouwen die leegstaan te verbouwen tot levensbestendige woningen waar ouderen tot op hoge leeftijd zelfstandig kunnen wonen. Toch kost het hem, ondanks de succesvolle voorbeelden en alle lof die hem ten deel valt, nog steeds veel moeite om bij bestuurders en ambtenaren in omliggende gemeenten een voet tussen de deur te krijgen. Koudwatervrees, veronderstelt hij. Dat is bij zijn eigen gemeente, Tytsjerksteradiel, wel anders. Hij was heel blij toen die het omliggende fabrieksterrein voor zijn rekening nam. Niet alleen vanwege de hoge kosten die hij nooit in zijn eentje op had kunnen brengen. Johan Timmermans: 'Het is ook een erkenning van de betekenis van dit project. Deze herbestemming is een bijdrage aan het dorp als geheel. Het brengt hier de zorg op een hoger plan, maakt tegelijkertijd het wonen aantrekkelijker en draagt op die manier bij aan de leefbaarheid.'

Voor meer informatie:

Timmerbedrijf de *Timmermantsjoender*: <http://www.detsjoender.nl/>

Middle East Studies Association ~ Letters On Turkey

Prime Minister Ahmet Davutoğlu

Office of the Prime Minister

Başbakanlık 06573

Ankara, Turkey

Via facsimile +90 312 417 0476

Dear Prime Minister Davutoğlu:

We write on behalf of the Middle East Studies Association (MESA) of North America and its Committee on Academic Freedom to underscore for the third time our deep concern over the disciplinary investigations and criminal prosecutions that have been undertaken against scholars who signed a petition for peace in the Kurdish regions of the country ("Peace Petition"). In our previous letters on this matter, dated January 14, 2016 and February 22, 2016, we wrote in response to the immediate aftermath of a government-initiated campaign of intimidation triggered by President Recep Tayyip Erdoğan's speech describing the signatories as "so-called academics" and "traitors," and the broad pattern of persecution that subsequently emerged, encompassing suspensions and terminations of academics from positions at universities, detention and interrogation of faculty members by over-zealous prosecutors, and a spate of threats and attacks against academic signatories by vigilante actors. We now write in response to the disturbing degeneration of the situation in the three weeks since we last wrote. The violations of academic freedom in Turkey now include the pre-textual use of antiterrorism laws to arrest academics, the trampling of separation of powers and basic rule of law requirements to enable the executive to manage a campaign of prosecutions against petition signatories, and new proposals to further broaden terrorism laws to encompass the protected activities of academics, journalists, politicians and NGO advocates. Taken together, the events of the last few weeks, and especially the developments on March 15, 2016, signal that your government is willing to eviscerate basic human rights protections to punish critics of your policies towards the Kurdish community in Turkey.

MESA was founded in 1966 to promote scholarship and teaching on the Middle East and North Africa. The preeminent organization in the field, the Association publishes the International Journal of Middle East Studies and has nearly 3000 members worldwide. MESA is committed to ensuring academic freedom and freedom of expression, both within the region and in connection with the study of the region in North America and elsewhere. The detention, interrogation and arrest of academics Esra Mungan, Kıvanç Ersoy and Muzaffer Kaya represent a new escalation of government action against signatories. Professors Mungan, Ersoy and Kaya were singled out for prosecution (together with a fourth

academic, Meral Camcı, who has so far avoided interrogation and arrest by virtue of being out of the country) because of a meeting they conducted on March 10, 2016 at which they reiterated their call for peace on behalf of the Academics for Peace/Istanbul, a subset of the signatories of the original petition. In response, the prosecutor's office detained the three professors, interrogated them and immediately issued arrest warrants against them, taking them into custody on charges of supporting terrorism. The theory the government appears to rely on is that the peace petition signatories acted in coordination with the PKK because an individual associated with that organization, Bese Hozat, had earlier called for intellectuals to support Kurdish self-governance. This spurious allegation has no basis. The claim that a petition calling for the government to desist from military action in the Kurdish provinces and resume a peace process amounts to support for terrorism represents a staggering threat to freedom of expression and academic freedom in Turkey. By the government's logic, any speech, research, writing, opinion, organizing or demonstration supportive of Kurdish rights may be conflated with support for terrorism.

Read more: <http://mesana.org/letters-turkey>

ScienceNET ~ Albert Einstein Documentary

WHO ~ Urban Health: Major

Opportunities For Improving Global Health Outcomes, Despite Persistent Health Inequities

New data on the health of city-dwellers in almost 100 countries show that as the world's urban population continues to grow, health inequities - especially between the richest and poorest urban populations - are a persistent challenge, according to a report by WHO and the United Nations Human Settlements Programme (UN-Habitat).

For example, only half of households in urban areas of 91 countries with comparable data have access to piped water, with the richest 20% of households being 2.7 times more likely to have access to piped water than the poorest 20%. In Africa, this ratio is closer to 17 times.

About 3.7 billion people live in cities today. A further 1 billion people will be added by 2030, with 90% of the growth being in low- and middle-income countries. This intensifies the need to realize the Sustainable Development Goal (SDG) target of ensuring universal health coverage (UHC): that all people obtain the health services they need without suffering financial hardship when paying for them, by 2030.

Health inequalities undermine progress

The report finds that in 79 low- and middle-income countries, children in the poorest one fifth of urban households are twice as likely on average to die before their fifth birthday compared with children in the richest fifth. In nearly 9 of 10 countries for which comparable data was available, the urban poor did not achieve the Millennium Development Goal target for reducing under-five mortality.

Read more: <http://who.int/urban-health-report/en/>

Srinath Perur ~ Story Of Cities

#11: The Reclamation Of Mumbai

- From The Sea, And Its People?

Of all the ways in which Mumbai has been called a city of dreams, at least one is literal. It is sometime in the late 18th century, and the engineers of the East India Company in Bombay are losing a battle against the sea. They're dumping boatloads of stone into Worli creek to build an embankment, but it has collapsed once and it collapses again.

That's when an engineer named Ramji Shivji Prabhu has a dream: the goddess Mahalakshmi and two others inform him their stone idols lie submerged in the creek. Can some space be made for them on land? Prabhu has them fished out and installed in a shrine built nearby on land gifted by the administration. The wall holds.

This story was found in a *bakhar*, a Marathi literary form that recounts colourful histories, and may seem a little fanciful for our times. But that embankment - the Hornby Vellard, completed in 1784 - was very real and can be said to have given shape to the modern city of Mumbai (the official name since 1995). It was built at the initiative of William Hornby, then governor of Bombay, and over the next few decades was followed by the construction of causeways to link the seven islets separated by sea and swamp.

Read more: <http://www.theguardian.com/mumbai>